

gæring derom, ved kendelse. Afgørelsen om afvisning meddeles parterne.

Stk. 4: Udeblivelse fra retsmøder under genoptagelse af forberedelsen eller fra det i § 356, stk. 2, 2 pkt., nævnte møde har den i stk. 1-3 angivne virkning, såfremt dette er angivet i indkaldelsen.

Stk. 5: Bestemmelsen i stk. 4 gælder ikke, hvor forberedelsen genoptages, for at retten kan træffe afgørelse efter § 357, stk. 1, 2. pkt. Udebliver under en sådan genoptagelse den part, der ønsker at ændre sine påstande eller at fremsætte anbringender eller at føre bevis, anses hans ønske for bortfaldet. Giver han møde, og udebliver modparten, anses hans ønske for imødekommet.

Stk. 6: Bestemmelserne i § 354, stk. 7, finder tilsvarende anvendelse.

III. § 351, stk. 2, 2. pkt., udgår.

Bemærkninger

Til § 354

§ 354 indeholder reglerne om parternes – sagsøgers og sagsøgtes – udeblivelse fra første retsmøde. Paragraffen indeholder endvidere regler om visse forhold, der sidestilles med udeblivelse. Reglerne om parternes udeblivelse fra senere retsmøder under forberedelsen er samlet i § 360.

Stk. 1 angår sagsøgerens udeblivelse fra et møde, som han er indkaldt til efter lovforslagets § 351, stk. 1, og sagsøgerens unkladelse af på mødet at fremlægge de nødvendige dokumenter, jfr. lovforslagets § 351, stk. 2. Bestemmelsen angår kun sagsøgerens udeblivelse fra første retsmøde, men stemmer i sit indhold i øvrigt overens med § 351, stk. 2, 2. pkt., og § 360, stk. 1, 1. pkt., i lovforslaget.

Stk. 2 er i realiteten i overensstemmelse med lovforslagets § 360, stk. 3. Grunden til, at der i stk. 1 om sagsøgers udeblivelse, men ikke i stk. 2 om begge parter udeblivelse, skal gives parterne underretning om sagen, er, at parterne, når de begge udebliver, i langt de fleste tilfælde har ordnet sig indbyrdes.

Stk. 3, der angår sagsøgtes udeblivelse fra sagens første retsmøde, træder i stedet for lovforslagets § 360, stk. 2, 1. og 3. pkt. Bestemmelsen angår kun sagsøgtes udeblivelse,

medens visse forhold, der sidestilles med udeblivelse, er reguleret i *stk. 4* ved en henvisning til *stk. 3*. Efter bestemmelsen i *stk. 3* afsiger retten i tilfælde af sagsøgtes udeblivelse dom efter sagsøgerens påstand i stævningen, for så vidt denne påstand findes begrundet i den sagsfremstilling, som stævningen ligeledes skal indeholde, og det i øvrigt fremkomne. Sagsfremstillingen er lovforslagets betegnelse for stævningens fremstilling af de kendsgerninger, hvorpå påstanden støttes, jfr. lovforslagets § 348, stk. 2, nr. 4. Da sagsøgeren forudsættes at give møde i retten personligt eller ved en advokat eller anden mødeberettiget, vil der under retsmødet kunne fremkomme yderligere oplysninger, eventuelt efter rettens udspørgen eller ved gennemlæsning af de af sagsøgeren fremlagte dokumenter. Udeblivelsesdommen kan kun tage hensyn til sådanne eventuelle yderligere fremkomne oplysninger til fordel for den udeblevne sagsøgte, idet de yderligere oplysninger kan vise, at sagsfremstillingen er helt eller delvis urigtig. Retten kan ikke tage hensyn til påstande eller anbringender, som er nye i forhold til stævningens sagsfremstilling, til fordel for sagsøgeren. Derimod kan sagsøgeren nedsætte sin påstand. Udeblivelsesdom på grundlag af stævningen og det i øvrigt fremkomne kan være en dom, der helt eller delvis følger sagsøgerens påstand, eller en dom, som frifinder sagsøgte. Retten har ikke som efter lovforslagets regler alene den mulighed at afsige en dom, der i det hele følger sagsøgerens påstand, eller at afvise sagen. Den nu foreslåede regel stemmer overens med de gældende regler i retsplejelovens § 341, stk. 1. Grundlaget for afgørelsen er dog i udeblivestilfælde netop på grund af sagsøgtes udeblivelse oftest af summarisk karakter, og de fleste udeblivelsesdomme følger derfor sagsøgerens påstand.

Er sagsøgerens påstand uklar, eller findes sagsfremstillingen i stævningen i væsentlige henseender at være urigtig, afvises sagen, sml. for gældende ret retsplejelovens § 341, stk. 1. Dette forslag afviger fra lovforslaget ved, at sagen ikke afvises, hvis påstanden efter sagsfremstillingen er ubegrundet, idet kravet f. eks. utvivlsomt er forældet. I så fald kan retten afsige dom om frifindelse af sagsøgte.

Efter bestemmelsen i *stk. 4* finder *stk. 3* tilsvarende anvendelse, hvis sagsøgte på for-